

19/38

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij e-mail van 29 oktober 2019 door mevrouw A, hierna te noemen klaagster, ingediende klacht tegen mevrouw drs. B, hierna te noemen verweerster, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen, en ingeschreven in het NIP-register psycholoog NIP.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 29 oktober 2019;
- de e-mail met bijlage d.d. 19 november van klaagster, waarbij zij een brief van verweerster in het geding brengt;
- de brief d.d. 2 december 2019 van de secretaris van het College aan verweerster, waarin zij haar verzoekt in haar verweerschrift eveneens op deze e-mail van klaagster te reageren;
- het verweerschrift met bijlagen, ingekomen op 6 december 2019;
- de brief aan klaagster d.d. 16 januari 2020 van de secretaris van het College, waarin zij klaagster mededeelt dat het College het zeer gewenst acht dat beide partijen de zitting van het College bijwonen;
- de e-mail van klaagster d.d. 27 januari 2020, waarin zij te kennen geeft dat zij niet bij de zitting aanwezig zal zijn in verband met haar gezondheid;
- de e-mail d.d. 29 januari 2020 van verweerster, waarin zij mededeelt dat zij zich ter zitting wil laten vergezellen door haar collega, mevrouw C, jurist bij haar praktijk.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden ter zitting van het College van 5 februari 2020, waarbij verweerster aanwezig was, vergezeld van mevrouw C voornoemd.

II De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan.

II 1. Klaagsters zoon D, destijds 12 jaar oud, hierna te noemen de zoon, is op 18 december 2018 in verband met schoolverzuim aangemeld bij X, kinder- en jeugdpsychiatrie, hierna te noemen de praktijk. Dit gebeurde op verwijzing door de school.

II 2. Verweerster, als gezondheidszorgpsycholoog werkzaam bij de praktijk, heeft de zoon psychologisch onderzocht. De uitkomsten van het onderzoek zijn op 22 maart 2019 met beide ouders en met de zoon besproken.

Als diagnose is gesteld:

DSM IV classificatie

Hoofddiagnose: 299.00 autismespectrumstoornis

V61.20 ouder-kind relatieproblemen

315.2 leerstoornis

Gaf: 50 Gaf max: 50

II 3. De behandeldoelstelling is door verweerster als volgt verwoord:

“D en ouders krijgen psycho-educatie

D krijgt zicht op zijn persoonlijkheid en weet hoe om te gaan met autisme.

D leert vaardigheden in te zetten wanneer hij moeilijkheden op school of thuis ondervindt.”

II 4. Hierna is een behandeltraject gevolgd. In het kader van de behandeling heeft verweerster gesprekken met de zoon gevoerd, overleg met de school gehad en frequent contact met klaagster onderhouden.

II 5. Verweerster heeft tevens psycho-educatie voor de ouders opgezet. Deze werd uitgevoerd door een collega van verweerster, mevrouw E, hierna te noemen E, eveneens werkzaam bij de praktijk.

II 6. Op 24 juni 2019 heeft klaagster haar onvrede over de behandeling geuit bij verweersters leidinggevende, die haar heeft uitgenodigd voor een gesprek. Op deze uitnodiging is klaagster niet ingegaan.

II 7. De ouders hebben ervoor gekozen de zoon bij een andere school en een andere hulpverleningsorganisatie aan te melden.

II 8. Verweerster heeft op 9 oktober 2019 een evaluatie-/afsluitbrief aan de ouders gestuurd.

II 9. Bij brief van 29 oktober 2019 heeft klaagster aan verweerster haar klachten over de behandeling van de zoon en over de inhoud van de afsluitbrief kenbaar gemaakt. Op diezelfde dag heeft zij de klacht bij het College ingediend.

II 10. Bij brief van 14 november 2019 heeft verweerster klaagster uitgenodigd voor een gesprek met haarzelf en haar leidinggevende. Ook van die uitnodiging heeft klaagster geen gebruik gemaakt.

III Het standpunt van klaagster en de klacht

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerster in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld om de volgende redenen.

1. Volgens klaagster heeft verweerster zich tijdens de behandeling van de zoon uiterst passief opgesteld en heeft zij geen verstand van autisme. Zo was onduidelijk wat de therapie inhoud en ontbrak een behandelplan. Klaagster stelt dat de zoon daardoor steeds verder in de put raakte. Voor haar herhaalde klachten hierover vond zij bij de praktijk geen gehoor, aldus klaagster.
2. Klaagster stelt dat in het verslag van 9 oktober 2019 tal van onjuistheden en onterechte constateringingen staan.

IV Het standpunt van verweerster

Verweerster heeft de klacht gemotiveerd betwist. Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht zal daarop in het onderstaande nader worden ingegaan.

V De overwegingen van het College

Ten aanzien van de klacht overweegt het College als volgt.

V 1. Ad klachtonderdeel 1:

Ter zitting heeft verweerster verklaard dat de praktijk gespecialiseerd is in de behandeling van autisme bij kinderen en jongeren.

Tevens heeft verweerster een toelichting gegeven op de wijze waarop zij de zoon heeft behandeld. Blijkens haar verklaring ter zitting heeft verweerster veelvuldig contact gehad met de school en met de ouders, met klaagster zelfs vaak in de weekenden en op vrije dagen.

Verweerster heeft geprobeerd de zoon, die reeds gedurende lange tijd niet naar school ging, in overleg met de school te helpen om het naar school gaan weer mogelijk te maken, bijvoorbeeld door hem te leren hoe hij zich staande kon houden in de klas en hoe te handelen bij het vormen van groepjes. Daarnaast was er veel medewerking van de school, zo stond de schoolcoördinatrice ieder lesuur klaar om de zoon naar de volgende les te begeleiden, en mocht hij als hij daar behoefte aan had naar het expertisepunt, waar hij zelf kon kiezen wat hij daar wilde doen. In zijn rooster was er rekening mee gehouden dat hij daar vaak heen kon gaan. Desondanks bleef het schoolverzuim in stand.

Verweerster heeft ook verklaard dat tijdens de behandeling bleek dat klaagster hoge verwachtingen van haar en van de praktijk had. Verweerster heeft voorts verklaard dat zij klaagster meermalen heeft uitgelegd op welke manieren de praktijk de zoon kon helpen bij zijn ontwikkelingsstoornis, zoals door middel van individuele gesprekken met de zoon, waarbij met hem onder meer naar filmpjes over autisme werd gekeken, en door middel van psycho-educatie van de ouders, maar dat het lang kan duren voordat er vooruitgang wordt geboekt.

Het College heeft na bestudering van de stukken en gelet op verweersters verklaringen ter zitting niet kunnen constateren dat verweerster niet deskundig is op het gebied van autisme.

Dat het niet is gelukt om de problemen rond het schoolverzuim bij deze school op te lossen wil niet zeggen dat verweersters expertise ontoereikend was.

Evenmin heeft het College kunnen constateren dat verweerster zich passief heeft opgesteld.

Integendeel, verweerster heeft in het contact met klaagster, zoals zij zelf ter zitting heeft opgemerkt, meermaals haar bereidheid om te helpen laten zien, door zelfs in het weekend en tijdens haar vakantie met klaagster contact te hebben.

Het College acht verweersters handelwijze in deze alleszins begrijpelijk, omdat zij klaagster, die kennelijk leed onder de problemen van haar zoon, wilde helpen.

Blijkens het klaagschrift lijkt de oplossing waarvoor klaagster gekozen heeft, thans deels gelegen te zijn in het zoeken van een andere school, waar de zoon inmiddels naar toe gaat. Verweerster heeft ter zitting verklaard dat zowel klaagster als de zoon ten tijde van de behandeling de wens hadden om niet van school te veranderen en dat zij daarom met instemming van klaagster en haar zoon probeerde de situatie voor de zoon op school te verbeteren.

Ook klaagsters verwijt dat zij bij de praktijk geen gehoor vond voor haar klachten gaat naar het oordeel van het College niet op. Klaagster is immers uitgenodigd door de praktijk voor een gesprek. Op deze uitnodiging is zij niet ingegaan.

Het College komt tot de conclusie dat de in het eerste klachtonderdeel geformuleerde verwijten aan het adres van verweerster niet zijn komen vast te staan en dat klaagster haar stellingen tegenover de gemotiveerde ontkenning door verweerster niet nader heeft onderbouwd. Dit klachtonderdeel is dan ook ongegrond.

V 2. Ad klachtonderdeel 2:

Het verwijt dat in de afsluitbrief van 9 oktober 2019 tal van onjuistheden en onterechte constateringingen staan, heeft klaagster ook aan verweerster kenbaar gemaakt in haar brief aan haar van 29 oktober 2019. Verweerster heeft klaagster daarop uitgenodigd voor een gesprek. Klaagster is niet op die uitnodiging ingegaan.

Daarmee heeft klagster de mogelijkheid om het verslag met verweerster te bespreken en eventueel aan verweerster te vragen wijzigingen in het verslag aan te brengen, voorbij laten gaan. Klagsters stelling dat het verslag onjuistheden bevat, heeft zij niet nader onderbouwd. Gelet daarop kan het College niet beoordelen of klagsters verwijt terecht is. Aangezien het door klagster gestelde niet is komen vast te staan is ook het tweede klachtonderdeel ongegrond.

Het College komt tot de slotsom dat de klacht in al haar onderdelen ongegrond is.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht ongegrond.

Aldus gewezen op **5 februari 2020**

door:

mr. J.P. Fokker, voorzitter,
mr. T.A. Leenhouts-Strijker, secretaris,
mr. drs. M.J. Ariëns,
drs. R. Beer,
dr. H.F.A. Diesfeldt,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

J.P. Fokker